

De stille kracht

Warm genezend heden.

Woest gevreesd verleden.

Serene morgen.

Daar heb je voor gestreden.

Voor deze kalme veilige dag van vandaag.

Ook al had je vroeger veel zware zorgen.

Desondanks heb je toch nog een eigen lach.

Eens waren de kleren die je droeg.

Niet van jou.

Eens had je geen eigen jas en was het bitterkoud.

Eens at je van de straat en was je zo moe.

Eens behoorde het bed waar je in sliep.

Aan een ander toe.

Het leven moest en moet geleefd worden.

Het leven moest en moet gevoeld worden.

Het leven moest en moet bevochten worden.

Maar die stille kracht, die was alleen van jou.

Je wist; het zou goed komen.

Want die stille kracht bracht je verder dan je wou.

Verder dan je ooit had gedacht.

Mooier dan je mooiste dromen.

Door jouw stille kracht.

Heb je het verder dan je verwachte horizon gebracht.

De stille kracht in de rustige uren van deze dag.

Wordt zo een intense beleving.

Daardoor een eerlijke overwinning.

Van al die tijd die jij alleen geleefd, gevoeld en bevochten hebt.

Zo kom je tot de pure bezinning.

Dat alleen jijzelf, een persoon en individu.

Zo ongewoon, de sleutel tot je eigen geluk hebt.

John Jongejan